

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 88/12
Luxemburg, 26 iunie 2012

Concluziile avocatului general în cauza C-199/11
Uniunea Europeană/Otis NV și alții

În opinia avocatului general Pedro Cruz Villalón, Carta drepturilor fundamentale nu se opune formulării de către Comisie în fața unei instanțe naționale, după ce Comisia a constatat existența unei înțelegeri anticoncurențiale, a unei cereri în repararea prejudiciilor pe care Uniunea le-a suferit în calitate de utilizatoare

Chiar dacă instanța națională nu poate examina validitatea unei decizii a Comisiei referitoare la o înțelegere anticoncurențială, protecția jurisdicțională efectivă a întreprinderilor participante la înțelegere este garantată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

O decizie adoptată de Comisie prin care se constată existența unui acord anticoncurențial este obligatorie pentru toate autoritățile publice, inclusiv pentru instanțele judecătorești naționale.

În februarie 2007¹, Comisia a aplicat amenzi într-un quantum total de peste 992 milioane de euro întreprinderilor Otis, Kone, Schindler și ThyssenKrupp pentru fapta de a fi participat la înțelegeri pe piața vânzării, instalării, mentenanței și modernizării de ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania, Luxemburg și Țările de Jos.

Societățile respective au formulat acțiuni în anulare la Tribunalul Uniunii Europene. Prin Hotărârile din 13 iulie 2011², Tribunalul a respins acțiunile introduse de Otis, Kone și Schindler. În ceea ce privește societățile din cadrul grupului ThyssenKrupp, Tribunalul a decis reducerea amenzilor care le fuseseră aplicate.

Societățile din cadrul celor patru grupuri au introdus recursuri la Curtea de Justiție prin care solicită anularea hotărârilor pronunțate de Tribunal. În prezent, recursurile respective se află pe rolul Curții de Justiție.

În paralel, în iunie 2008, Comisia – în numele Uniunii Europene (Comunitatea Europeană, la acea vreme) – a introdus o cerere la Tribunalul Comercial din Bruxelles prin care solicita obligarea Otis, Kone, Schindler și ThyssenKrupp la plata, cu titlu de despăgubiri, a sumei de 7 061 688 de euro. Concret, Comisia a susținut că Uniunea Europeană suferise un prejudiciu financiar în Belgia și în Luxemburg ca urmare a unor înțelegeri anticoncurențiale la care participaseră societățile pârâte. Astfel, Uniunea Europeană încheiase mai multe contracte publice privind instalarea, mentenanța și renovarea ascensoarelor și a scărilor rulante din diferite clădiri ale instituțiilor europene cu sediul în cele două țări, al căror preț fusese superior prețului pieței ca urmare a acordului declarat nelegal de către Comisie.

¹ Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (Cazul COMP/E-1/38.823 – Ascensoare și scări rulante) (JO C 75, 26.3.2008, p. 19–24).

² Hotărârea din 13 iulie 2011, Schindler Holding Ltd și alții/Comisia (T-138/07), Hotărârea din 13 iulie 2011, General Technic-Otis Sàrl, General Technic Sàrl, Otis SA și alții și United Technologies Corporation/Comisia (T-141/07, T-142/07, T-145/07 și T-146/07), Hotărârea din 13 iulie 2011, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH și ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl, ThyssenKrupp Elevator AG, ThyssenKrupp AG y ThyssenKrupp Liften BV/Comisia (cauzele T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 și T-154/07), și Hotărârea din 13 iulie 2011, Kone Oyj, Kone GmbH și Kone BV/Comisia (cauza T-151/07) (a se vedea CP 72/11).

În acest context, Tribunalul Comercial din Bruxelles a decis să adreseze Curții de Justiție o serie de întrebări preliminare. În special, acesta întreabă dacă Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (mai precis, dreptul la o instanță și principiul egalității armelor între părțile la un proces) permite Comisiei să exercite – în numele Uniunii – o acțiune în răspundere pentru prejudicii cauzate de un comportament anticoncurențial, în condițiile în care chiar ea a fost cea care adoptase anterior decizia prin care s-a constatat un asemenea comportament, iar decizia respectivă este obligatorie pentru instanța competentă, fără ca aceasta din urmă să poată analiza validitatea deciziei menționate.

În concluziile prezentate astăzi, **avocatul general consideră, în primul rând, că dreptul la o instanță nu se opune ca o instanță națională să se pronunțe cu privire la o acțiune în repararea prejudiciilor suferite de Uniune atunci când comportamentul anticoncurențial pe care se întemeiază prejudiciul a fost constatat printr-o decizie a Comisiei.**

În acest sens, avocatul general Cruz Villalón amintește că **Tribunalul Comercial din Bruxelles își exercită competența jurisdicțională în cadrul unei repartizări a funcțiilor între instanțele naționale și instanțele Uniunii.**

Astfel, **în cadrul acestei repartizări, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de a se pronunța cu privire la validitatea actelor Uniunii, inclusiv deciziile Comisiei.** În cazul în care o decizie a Comisiei are un destinatar individualizat, acesta poate depune la Tribunalul Uniunii Europene o acțiune în anulare prin care să conteste validitatea deciziei și, în ultimă instanță la Curtea de Justiție (astfel cum s-a întâmplat în prezenta cauză). **Acțiunea în anulare formulată la instanțele menționate constituie astfel o cale de atac care permite un control jurisdicțional integral al deciziilor Comisiei, care garantează justițiabilului o protecție jurisdicțională efectivă.**

La rândul lor, **instanțele naționale au sarcina de a constata și de a evalua prejudiciul suferit de Uniune ca urmare a unui comportament anticoncurențial constatat printr-o decizie a Comisiei.** În plus, în situația în care în cadrul procesului respectiv are îndoieli cu privire la validitatea unei decizii a Comisiei, instanța națională are întotdeauna posibilitatea de a suspenda procedura în așteptarea confirmării validității deciziei de către Tribunal sau Curte.

Prin urmare, **deși Tribunalul Comercial din Bruxelles este ținut de constatarea comportamentului nelegal efectuată prin decizia Comisiei, aceasta nu înseamnă în niciun caz că a fost restrâns controlul jurisdicțional cu privire la decizia respectivă și că părțile nu au acces la o instanță.**

În al doilea rând, **avocatul general consideră că dreptul la egalitatea armelor nu se opune formulării de către Comisie a unei acțiuni în despăgubire la instanțele naționale în numele Uniunii, chiar dacă anterior a adoptat ea însăși o decizie într-o procedură de încălcare care a servit ca temei al acțiunii.**

În această privință, avocatul general amintește că principiul egalității armelor are drept scop asigurarea echilibrului între părțile la procedură, garantând astfel faptul că orice document furnizat instanței poate fi verificat și contestat de oricare parte din proces. Astfel, există un dezechilibru atunci când instanța dispune de elemente care favorizează una dintre părți în detrimentul celeilalte, fără ca aceasta din urmă să dispună de mijloace adecvate pentru a le combate. Prin urmare, în opinia avocatului general, Comisia nu se află *a priori* într-o situație avantajoasă care aduce atingere principiului egalității armelor pentru simplul fapt că a obținut anumite informații în cadrul unei activități anterioare de investigare, fără a le fi pus la dispoziția instanței de judecată.

În prezenta cauză, avocatul general constată că informațiile pe care Comisia le-a obținut în cursul procedurii de încălcare (informații care, pe de altă parte, nu sunt deținute de toate întreprinderile pârâte, întrucât pot constitui informații supuse secretului profesional) nu au fost administrate în procesul de la Tribunalul Comercial din Bruxelles. Astfel, în prezenta cauză, întreprinderile pârâte nu au demonstrat că Comisia a prezentat în procesul desfășurat la instanța belgiană informații diferite de decizia publică a Comisiei.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua prezentării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720